

ACC. N.R. M. 13809: 1-2.

Landskap: Skåne Upptecknare: Jön[~] Andersson, Kyrkheddinge
Härad: Bawa Berättare: " " "
Socken: Esarp ö Kyrkheddinge Berättarens yrke: lantbrukare
Uppteckningsår: 1955 Född år 1883 i Lund (under åren 1883-1948 bosatt i Esarp)

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Fl aht teknik. s. 1-2.

LUF 104.

Skriv endast på denna sida

Slaktteknik.

Blodartappning med det stielv, utan föregående bedövning, var förs vanlig på alla djurslag, utom ^{större} nötboskap, som bedövrades med slag av yxhammare. Hästslakten utfördes då alltid av s.k. rackare, som stack hästen i bryggan och sedan lät den löpa runt i lina, tills den stupade. Detta sätt att slakta hästar, upphörde omkr. 1880. Sedan dess har alltid bedövning utförts, med yxhammare eller slagmask, på senare tid med skjutmask. Kalvar, får och svin, slaktades vanligen utan föregående bedövning, vid hemslakt, men i början av 1900-talet använde sig yxhammare mer än dels bedövning på alla slag av slaktdjur, de större med yxhammare, de mindre med klubbor. Blodartappningen med kalvstielv, nöstielv utfördes endast på gäns, ankor & kalponier

Blodet tillvaratogs nästan enbart vid slakt
av svin, gäss & ankor. Svinslakt utan föreg. be-
dövning förekom på många ställen, ~~ända~~ tills
slaktlagen trädde ~~in~~. Jag har hört folk säga att
fläsket blev bättre utan bedövning. Hemmas-
slaktarna användes ofta kvivar med långa
blad. Vid svinslakt måste två karlar hålla
djuret på slaktbänken. Stundom användes
fotkällor, som snörde samman fötterna så
blott en person kunde hålla gissen. Att man
band om matstrupen före slakten, har jag ej hört
~~om~~ ontas. På senare tid har vanligen sjukvård-
tare använts vid hemslakten. De flesta sänder
gissen till slakteriet och får den slaktad och
färdigstyckad hem. Några hemslakt av an-
dra djur, förekommer ej numera här. Vid
slakt av fjäderfä, avhugges huvudet.